

I Genhold hertil foreslaar Udvalget, at Brænderiesgiften ved Udbyttebeskatning sættes til 18 Ø. pr. Pot ren Alkohol, ved Karrumsbeskatning til 2 Kr. 35 Ø. pr. Tønde Karrum, dog saaledes at Ministeriet kan nedsætte sidsnævnte Afgift

til 2 Kr. for de Brænderier, der kun benytte de uundværligste Redskaber og navnlig ikke Damp. Udgiftsgodtgjørelsen (§ 35) foreslaas da sat til 11,75 Øre pr. Bund ren Alkohol. Fra Finansministeren modtog det forrige Udvalg følgende Skrivelse:

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 9de December 1886.

Da Finansministeriet er blevet opmærksomt paa, at Bestemmelsen i § 2 i Forslag til Lov om Beskatning af Brændevinsbrænding vil kunne medføre, at under Hensyn til Bestemmelsen i Næringslovens § 23 Landbrænderierne etablere Detail-salg af deres Produktion, hvad i forskjellige Retninger maa anses for uheldigt, og som vilde være i Modstrid med de Betingelser, hvorunder hidtil Bevillinger for Anlæg af Brændevinsbrænderier paa Landet ere givne, skal jeg anmode det ærede Udvalg om at foranledige, at der til 2den Behandling af Lovforslaget fremsættes følgende af mig stillede Vædringsforslag:

Til Slutningen af § 2 sættes i Stedet for Slutningspunktum: „eller Ret til at forhandle det af dem selv tilvirkede Brændevin i mindre Maal end 10 Potter; ei heller skulle de være berettigede til at have siddende Gjæster eller til at foretage nogen som helst Udskænkning til Fortæring paa Stedet.“

J. S. S. Estrup.

E. Hansen.

Til

Folkethingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

Dette Vædringsforslag, som Ministeren har ønsket gjentaget, tiltrædes af Udvalget.

I § 40, 3die Stykke, foreslaar Udvalget, at der ikke skal finde nogen Akkumulation af Straffene Sted, og at derfor Ordet „desuden“ udgaar.

I § 46 fastsættes, at Bøder efter denne Lov tilsvares af Brændevinsbrænderen, medmindre han godtgjør, at den strafbare Handling ikke kan tilregnes ham selv eller hans Folk. Da det strider saa vel mod Lovgivningens almindelige Grundsætninger som mod de hidtil gjældende Bestemmelser om Brændevinsbeskatningen (jfr. Lov af 7de Februar 1851 § 29) at lægge Bevisbyrden herfor over paa Brændevinsbrænderen, foreslaas Bestemmelsen ændret.

I § 47 vil det formentlig være korrektere at ændre Udtrykket „Besvigelse af Statskassen“ til „Tab for Statskassen“.

Endelig bør det i § 49 gjøres muligt at lade en indledet Sag bortfalde, og da det bestemmes at alle fra denne Lov vedrørende

Sager skulle behandles som offentlige Politisager, vil det være fornødent at tilføie, at der paa Tilstalets Forlangende bestikkes ham en Defensor, da han ellers vil være afstaaen herfra.

Vædringsforslag.

Af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget:

Til § 2.

1) Ved Paragrafens Slutning sættes i Stedet for Slutningspunktum: „eller Ret til at forhandle det af dem selv tilvirkede Brændevin i mindre Maal end 10 Potter; ei heller skulle de være berettigede til at have siddende Gjæster eller til at foretage nogen som helst Udskænkning til Fortæring paa Stedet.“

Af Udvalget:

Til § 3.

2) I Linie 1 tilføies efter „Statskassen“: „efter nedenstaaende Regler“, og Resten af Paragrafen udgaar.